II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 9 juni 1988

ter bescherming van werknemers door een verbod van bepaalde specifieke agentia en/of bepaalde werkzaamheden (vierde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 8 van Richtlijn 80/1107/EEG)

(88/364/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 118 A,

Gezien het voorstel van de Commissie (1),

In samenwerking met het Europese Parlement (2),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité (3),

Overwegende dat de Raad door middel van richtlijnen minimumvoorschriften vaststelt die geleidelijk zullen worden toegepast, zulks om de verbetering van met name het arbeidsmilieu te bevorderen, ten einde de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te beschermen ;

Overwegende dat de resolutie van de Raad van 27 februari 1984 betreffende een tweede actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake de veiligheid en de gezondheid op het werk (4) voorziet in het uitwerken van maatregelen ter bescherming van werknemers tegen als kankerverwekkend onderkende stoffen en andere gevaarlijke stoffen en procédés die de gezondheid ernstig kunnen schaden ;

Overwegende dat een onderzoek van de door de Lid-Staten getroffen maatregelen ter bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan specifieke agentia tijdens het werk en bij het verrichten van bepaalde werkzaamheden uitwijst dat er op bepaalde punten verschillen bestaan ; dat deze maatregelen daarom, met het oog op een evenwichtige ontwikkeling, moeten worden geharmoniseerd en verbeterd ; dat deze harmonisatie en verbetering op gemeenschappelijke principes moeten berusten ;

Overwegende dat Richtlijn 80/1107/EEG van de Raad van 27 november 1980 ter bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan chemische, fysische en biologische agentia op het werk (5) zodanige principes bevat ;

Overwegende dat volgens voornoemde richtlijn zoveel mogelijk bescherming moet worden geboden door middel van maatregelen die erop gericht zijn blootstelling aan genoemde stoffen te voorkomen of deze zo gering te houden als redelijkerwijs mogelijk is ; dat in de gevallen waarin, eveneens volgens voornoemde richtlijn, andere middelen de werknemers geen afdoende bescherming kunnen bieden, bepaalde agentia en/of werkzaamheden die de gezondheid in ernstige mate kunnen aantasten op de werkplek moeten worden verboden ;

Overwegende dat het onder deze omstandigheden gewenst is bepaalde specifieke agentia en/of werkzaamheden te verbieden onder voorbehoud van bepaalde uitzonderingen en afwijkingen ;

Overwegende dat de sociale partners bij de bescherming van werknemers een taak hebben te vervullen ;

Overwegende dat deze beginselen uniform en zo spoedig mogelijk moeten worden toegepast, ten einde waar mogelijk de vroegtijdige ontwikkeling van alternatieve ongevaarlijke agentia en/of werkzaamheden aan te moedigen,

(1) PB nr. C 270 van 10. 10. 1984, blz. 3.
(2) PB nr. C 72 van 18. 3. 1985, blz. 131.
(3) PB nr. C 104 van 25. 4. 1985, blz. 6.
(4) PB nr. C 67 van 5. 3. 1984, blz. 2.
(5) PB nr. L 327 van 3. 12. 1980, blz. 8.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn strekt tot bescherming van werknemers tegen de gevaren voor hun gezondheid, door de instelling van een verbod van bepaalde specifieke agentia en/of bepaalde werkzaamheden.

Het verbod dat bij deze richtlijn, met inbegrip van de bijlage, wordt ingesteld, is gebaseerd op het volgende:

— er bestaan ernstige risico's voor de gezondheid en veiligheid van de werknemers;
— de voorzorgsmaatregelen kunnen geen bevredigende mate van bescherming van de gezondheid en veiligheid van de werknemers waarborgen;
— het verbod houdt niet in dat vervangende produkten mogen worden gebruikt die gelijkwaardige of grotere risico's voor de gezondheid en veiligheid van de werknemers vormen.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op:

— de zeescheepvaart;
— de luchtvaart.

3. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Lid-Staten om met inachtneming van het Verdrag, wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen toe te passen of in te voeren met het oog op een verdergaande bescherming van de werknemers.

Artikel 2

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „stoffen": chemische elementen en de verbindingen daarvan, in natuurlijke staat of als industrieprodukt, met inbegrip van de additieven die voor het in de handel brengen ervan noodzakelijk zijn;

b) „agentia": de chemische, fysische en biologische agentia die op het werk aanwezig zijn en de gezondheid kunnen schaden;

c) „preparaten": uit twee of meer stoffen bestaande mengsels of oplossingen;

d) „onzuiverheden": stoffen die a priori in onbeduidende hoeveelheden in andere stoffen aanwezig zijn;

e) „tussenprodukten": stoffen die tijdens een chemische reactie ontstaan, die worden omgezet en dus aan het einde van de reactie of het proces zijn verdwenen;

f) „bijprodukten": stoffen die tijdens een chemische reactie ontstaan en aan het einde van de reactie of het proces nog aanwezig zijn;

g) „afvalprodukten": de overblijfselen van een chemische reactie die aan het einde van de reactie of het proces moeten worden verwijderd.

Artikel 3

1. Om te voorkomen dat de werknemers in de in artikel 1 bedoelde gevallen door bepaalde specifieke agentia en/of bepaalde werkzaamheden worden blootgesteld aan gevaren voor hun gezondheid, stellen de Lid-Staten een verbod in overeenkomstig de in de bijlage opgenomen bepalingen.

2. Op voorstel van de Commissie kan de Raad, in samenwerking met het Europese Parlement en na raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité, de bijlage met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen, met name om agentia of werkzaamheden toe te voegen.

Artikel 4

In de gevallen van de in de bijlage bedoelde vrijstellingen dienen de Lid-Staten de werkgever de volgende procedures en maatregelen te doen naleven:

a) de werkgever moet de nodige voorzorgsmaatregelen nemen om de gezondheid en veiligheid van de betrokken werknemers te beschermen; en

b) de werkgever moet aan de bevoegde instantie ten minste de volgende gegevens verstrekken:
   — de per jaar gebruikte hoeveelheden,
   — de werkzaamheden en/of reacties of processen waarom het gaat,
   — het aantal blootgestelde werknemers,
   — de technische en organisatorische maatregelen die zijn genomen ter voorkoming van de blootstelling van de werknemers.

De Lid-Staten kunnen daarenboven voorzien in een systeem van individuele vergunningen.

Artikel 5

1. Werknemers en/of hun vertegenwoordigers in ondernemingen of vestigingen hebben overeenkomstig de nationale wetgeving toegang tot de overeenkomstig artikel 4 ingediende stukken betreffende hun eigen onderneming of vestiging.

2. De in lid 1 bedoelde stukken bevatten de gegevens die nodig zijn om te waarborgen dat de werknemers en/of hun vertegenwoordigers in de ondernemingen of vestigingen volledig op de hoogte worden gebracht, zowel van de gevaren voor de gezondheid en de veiligheid die zijn verbonden aan het agens waaraan zij zijn of dreigen te worden blootgesteld of aan de werkzaamheden die zij verrichten, als van de maatregelen die ter bestrijding van die gevaren dienen te worden getroffen.

Artikel 6

1. Vóór 1 januari 1995 legt de Commissie aan het Europese Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag voor, dat onder meer betrekking heeft op de ervaring die is opgedaan bij de toepassing van deze richtlijn en over de ontwikkelingen die zich op wetenschappelijk en technologisch gebied hebben voorgedaan.

2. Aan de hand van het in lid 1 bedoelde verslag beziet de Raad deze richtlijn vóór 1 januari 1996 opnieuw.

Artikel 7

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1990 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de tekst van alle bepalingen van intern recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied aannemen.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 9 juni 1988.

Voor de Raad

De Voorzitter

N. BLÜM

BIJLAGE

1. Van de volgende stoffen zijn de produktie en het gebruik onder onderstaande voorwaarden verboden :

— 2-naftylamine en de zouten daarvan	(CAS nr. 91-59-8),
— 4-aminodifenyl en de zouten daarvan	(CAS nr. 92-67-1),
— benzidine en de zouten daarvan	(CAS nr. 92-87-5),
— 4-nitrodifenyl	(CAS nr. 92-93-3).

2. Het verbod geldt niet indien de agentia in de vorm van onzuiverheden, bijprodukten of als bestanddeel van afvalprodukten in een stof of preparaat aanwezig zijn, mits de concentratie ervan in de stof of het preparaat kleiner is dan 0,1 gewichtsprocent.

3. De door de Lid-Staten ingestelde vrijstellingen van het bepaalde in punt 1 zijn slechts toegestaan :

— voor zover de stoffen uitsluitend bestemd zijn voor onderzoek en proeven, met inbegrip van analyse ;

— voor werkzaamheden die gericht zijn op de verwijdering van agentia in de vorm van bijprodukten of afvalprodukten ;

— voor de produktie van de in punt 1 bedoelde stoffen met het oog op het gebruik ervan als tussenprodukt alsmede voor een dergelijk gebruik.

4. De blootstelling van werknemers aan de in punt 1 bedoelde stoffen moet worden voorkomen, met name door maatregelen die verzekeren dat deze stoffen worden geproduceerd en zo spoedig mogelijk als tussenprodukt worden gebruikt in een gesloten systeem, waar zij slechts uitgenomen mogen worden voor zover dat nodig is voor de controle op het proces of voor het onderhoud van het systeem.